

efter hvad jeg her har udtalt, ligger det klart for, hvorledes de maae forstaaes, og under hvilken Forudsætning de ere fremkomne.

**Ordføreren** (Casse): Endringsfor-  
slaget under Nr. 2, som jeg skal tillade mig at anbefale til det høie Thing, gaaer ud paa, at de nu fra flere Sider fremhævede Ord: „eller en til dette Niemed ordineret Mand“, som ved 2den Behandling bleve indsatte i § 1, atter maae blive udslettede. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Carl-  
sen) har idag allerede givet et lille Bidrag til Bedømmelsen af, hvorledes disse Ord ere komne ind i Loven, og jeg skal supplere det, fordi jeg antager, at det er af Bigtighed, at dette staaer klart i det høie Things Erindring. Efterat den nævnte ærede Rigsdagsmand havde tilbagetaget et af ham stillet Underendringsfor-  
slag, optog han et af en anden æret Rigsdagsmand (Jacob Jensen) stillet Forslag, som indeholdt de omhandlede Ord, og idet han anbefalede dette, udtalte han, at det forstaaer sig af sig selv, at der kun kan være Tale om en Mand, som har de Betingelser, der efter Lovgivningen fordrer for at kunne blive ordineret som Præst i Kirken. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds har altsaa forudsat, at der ikke i disse Ord laa Andet, end at den Vedkommende skulde være en Mand, som havde de Egenstaber, der efter Lovgivningen ere fornødne, for at han kan ordineres som Præst i Folkekirken, men i Mod-  
sætning hertil — og jeg kan særdeles vel forstaae den Opfattelse, som i saa Henseende blev gjort gjældende — hittede den høitagtede Minister, at efter den Maade, hvorpaa den oprindelige Stiller af Forslaget havde udtalt sig, havde det, idet han stillede Forslaget, ligget i hans Tanke at gaae langt videre, nemlig til at ogsaa en Lægmand kunde blive ordineret som Præst. Hvad enten man nu imidlertid vil give den ene eller den anden af disse Udtalelser Medhold, troer jeg rigtignok, at hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te

Valgkreds (Høgebro) nylig har sagt om, at det er temmelig klart, at disse Ord ikke gaae videre end til, hvad Endringsforslaget under Nr. 4 omhandler, nemlig theologiske Candidater, ikke lader sig forsvare, thi naar de Ord, som Endringsforslaget under Nr. 2 gaaer ud paa at tage bort, staaer i en Lov, tør jeg sige, at der i det Mindste vil kunne reises den største Tvivl om, hvorvidt den virkelig alene er indskrænket til theologiske Candidater, eller om den ikke maa gjælde enhver Mand, uden at han har de Betingelser, som Lovgivningen ellers i saa Henseende kræver. Tager man nemlig Ordene: „en tjuusiledig Præst eller en til dette Niemed ordineret Mand“, ligger der ikke heri det Mindste, som antyder nogen Indskrænkning, saaledes at Bestemmelsen kun skulde gjælde dem, der have taget theologisk Embedsexamen. Det er for mig nok, at have, som jeg haaber, gjort det klart, at Ordene under alle Omstændigheder ere saaledes, at en Lov, hvori de fandtes, vilde med Hensyn til dette Punkt være aldeles uklar og utydelig, idet man kun gennem forskellige Fortolkninger, som kunde lede til aldeles forskellige Resultater, vilde kunne udfinde Mening. I det saaledes Tvivl om Forstaaelsen aabenbart maa være tilstede, tør jeg troe, at det i Grunden er ganske overflødigt at komme ind paa Realiteten af Spørgsmaalet om, hvorvidt det virkelig skulde lade sig gøre gennem denne Lov at aabne Afgang til at faae Lægmand ordinerede; jeg holder mig overbevist om, at det høitærede Thing vil antage, at det ikke lader sig gøre at indføre en saadan Bestemmelse i Loven; thi man vil selv allerede have haft Opmærksomheden henvendt paa, hvad det vil sige at give Afgang til, at Lægmand kunde ordineres. Jeg skal i den Henseende blot henvisse til det Andragende, som er indkommet fra Præsten i og Medlemmerne af Ryslinge Menighed, hvori de, idet de anbefale Rigsdagen at tilveiebringe saadanne Væmpelser med Hensyn til den kirkelige Frihed, som et paatænkt Lovforslag — nemlig det, hvormed vi nu beskæftige os — gif ud paa at bringe